

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til folketingsbeslutning om ændringer i statsbanernes regnskabsaflæggelse, nedlæggelse af visse sidebaner m. v. [af Jørgen Jørgensen (Ullerup) m. fl.].

Valgt blev: *Horn, Andreas Hansen, Poul Hansen (Grenå), Aage Knudsen, Evald Kristensen, M. Larsen (Kolding), Søgaard, Morten Larsen, J. M. Pedersen, Holmberg, Alfred Bøgh, Henry Christensen, From, Sønderup, Jørgen Jørgensen (Ullerup), Baagø og Poul Thomsen.*

Den følgende sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om statstilskud til landbrugskursus m. m.

(Første behandling findes i tidenden sp. 375, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 205).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Chr. Thomsen: Efter at lovforslaget har været gennemdrøftet i udvalget, indstiller et flertal lovforslaget til vedtagelse uden ændringer.

Som det fremgår af mindretallets indstilling, har det ikke været muligt at ens om lovforslaget, fordi mindretallet betragter sagen som et led i en større spareplan. Mindretallet henviser til, at disse kursus kan afholdes i henhold til loven om ungdomsundervisning. Jeg tror, det er en meget farlig tanke at komme ind på. Det vil ikke være muligt at holde disse kursus, uden at der laves særregler for dette felt, og er man først inde på at lave særregler for et enkelt felt, vil der hurtigt komme andre erhverv og kræve lignende særregler. Jeg tror, at det på grund af dette felts særegne karakter vil være klogt at holde det uden for ungdomsundervisningen som helhed. I øvrigt må jeg sige, at de besparelser, der kan opnås ved at flytte udgiften et andet sted

hen, ikke er særlig mærkbare; det interesserer ikke flertallet. Jeg tror heller ikke, det vil interessere skatteborgerne, når der ikke sker andet, end at man flytter udgiften et andet sted hen.

Der næst vil jeg gøre opmærksom på, at der i dag eksisterer et administrationsapparat, og man kan gætte på, om det vil blive billigere at flytte administrationen et andet sted hen; det tvivler jeg meget på. Jeg tror, det vil være klogt fortsat at lade landboforeninger og husmandsforeninger have mest mulig hånd i hanke med, hvordan pengene skal bruges, på hvilke felter de skal bruges, og hvilke kursus det vil være mest formålstjenligt at afholde. Derfor mener vi, at man gør klogt i at beholde den nugældende ordning, som må siges at have virket ganske udmærket.

Jeg har i øvrigt den opfattelse, at stort set alle i udvalget deler mine betragtninger. Når mindretallet alligevel ikke har ment at kunne gå med til en fælles indstilling, er det som sagt, fordi man kæder denne sag sammen med større spareplaner, og det er der jo ikke noget at gøre ved. Flertallet ønsker ikke at skjule udgiften bare ved at flytte den hen på en anden konto, og derfor kan vi anbefale lovforslaget til vedtagelse uændret.

Kr. Juul: Venstres og det konservative folkepartis medlemmer i udvalget har i betænkningen gjort rede for deres synspunkter i forbindelse med det foreliggende lovforslag, og jeg har kun nogle ganske få bemærkninger at føje til.

Selve lovforslaget, der jo går ud på at stille yderligere 122 000 kr. til rådighed til kursusvirksomhed for landbrugere og husmødre; har en så ringe værdi for de pågældende, at det grænser til det latterlige. Fordelt på de ca. 150 000 landbohjem, hvis økonomiske forhold ligger under sygekassegrænsen, kan det blive én krone om året til deling mellem mand og kone. I selve det, at regeringen har fundet det nødvendigt at præsentere et lovforslag af dette indhold, ligger der en hård anklage mod den politik, der er ført over for landbrugserhvervet, og jeg finder anledning til at stille det spørgsmål til regeringen: vil man virkelig vedblivende holde landbrugserhvervets folk nede på et økonomisk niveau, der giver an-

[Kr. Juul.]

ledning til almisser af den art, det foreliggende lovforslag byder på? Landmænd i almindelighed ønsker at være selvhjulpne, og de øver også i dansk produktionsliv en indsats, der burde give mulighed derfor. De er parat til at tage de skiftende konjunkturer, der melder sig, og den risiko, der er forbundet med landbrugserhvervet i øvrigt, men de må have et rimeligt krav på erhvervs-mæssig ligestilling med andre borgere i samfundet. Andet og mere ønsker de ikke. Venstre har gang på gang peget på vejen til en sådan ligestilling — jeg nævner blot vore forslag om en ligelig fordeling af skatterne til amts- og sognekommuner, ophævelse af særbeskatningen af fast ejendom til staten, ændret pristalsregulering m. v. — men over for den nuværende regering har vi stadig talt for døde øren. Vi standser ikke af den grund vore bestræbelser, men vil stadig arbejde henimod en retfærdig økonomisk politik, der stiller erhvervene lige.

Vi vil ikke være med til at lappe på stillingen for landbrugserhvervet ved en smålig tilskudspolitik af den art, som den højtærede landbrugsminister foreslår her, men opfordrer regeringen til at følge de forslag op, som fra vor side dels er fremsat, dels vil blive fremsat. De vil betyde noget virkeligt for landbohjemmenes økonomi. Så kan den højtærede landbrugsminister beholde sine klatskillinger for sig selv.

Niels Ravn: Som det fremgår af betænkningen, indstiller udvalgets flertal lovforslaget til uændret vedtagelse, medens oppositionen går imod. Det er således ikke i det udvalg, der har behandlet lovforslaget, lykkedes at komme til enighed om tingene. Jeg forstår ikke, at regeringen og den højtærede landbrugsminister fortsat vil opretholde det synspunkt, at det kan have nogen som helst betydning for landbrugserhvervets udøvere — for det er dem, der her er tale om — om de får dette tilskud eller ej.

Jeg skal ikke gentage diskussionen om, hvor stort dette tilskud er. Jeg nævnte ved

første behandling tallet 4 kr. 25 øre pr. deltager, et tal, som blev korrigeret af den højtærede landbrugsminister. Jeg havde nemlig tilladt mig i min beregning at medtage et beløb på 37 000 kr., som den højtærede landbrugsminister havde nævnt han ville spare på et andet, meget beslægtet område. Men lad os se bort fra det og acceptere den højtærede landbrugsministers eget tal, som er på 6 kr. 30 øre pr. deltager. Jeg forstår ikke, man fortsat kan mene, at dette ringe beløb kan have nogen som helst betydning for disse erhvervsudøveres økonomi.

Det ærede medlem hr. Chr. Thomsen talte om, at vi havde villet kæde dette lovforslag sammen med lovgivningen om ungdomsskoler. Ja, for så vidt som vi vil afvente forslag i så henseende. Det viser sig jo, at der nu for ungdommen — i dette tilfælde landboudommen — vil være fuld dækning også i ungdomsskoleloven for undervisning på de områder, der her er tale om. I de bekendtgørelser, der er udstedt i henhold til ungdomsskoleloven, nævnes jo ikke alene landbrugserhvervet, men ordret også de bierhverv, som er omtalt i det foreliggende lovforslag, på en sådan måde, at man næsten kan tænke sig, at lovforslaget er skrevet af efter den gældende lovgivning. Så for ungdommen er der ingen problemer på dette område. Den er fuldt ud dækket i henhold til loven om ungdoms- og aftenskoler.

Et andet forhold gør, at jeg ikke kan forstå den store interesse, regeringspartierne har for dette lovforslag. Ser man efter i det sidst offentliggjorte statsregnskab, viser det sig, at landbrugsministerens samlede bevilgning, når vi tager beløbet til administrationen med, er på 87 000 kr. Dette beløb er slet ikke udnyttet. Der er af disse 87 000 kr. kun benyttet 75 900 kr. Det vil sige, at der mangler ca. 15 pct. i udnyttelsen af den sum, der er til rådighed. Det tyder da ikke på, at behovet skulle være så stort, som den højtærede landbrugsminister giver udtryk for.

[Niels Ravn.]

Der er et andet forhold, som undrer mig noget. Vi har i dette efterår mange gange i relation til vore skattelettelsesforslag hørt regeringspartierne give udtryk for, at man er bange for en forbrugsudvidelse. Det er, ligesom man her svinger over på en helt anden linje. Dette lovforslag såvel som en række andre forslag, vi har behandlet og skal behandle, giver udtryk for, at når bare pengene stilles til befolkningens rådighed i form af statstilskud, statslån og statsgaranti, så har regeringen ingen som helst bekymring med hensyn til en øgelse af forbruget.

Jeg skal med disse bemærkninger på min gruppes vegne anbefale, at man stemmer imod det foreliggende lovforslag.

Morten Larsen: På det radikale venstres vegne skal jeg anbefale at stemme for det foreliggende lovforslag, sådan som det er fremsat af den højtærede landbrugsminister.

Jeg kan ikke her ved lovforslagets anden behandling tilbageholde et par ord om den skuffelse, venstre har givet mig ved ikke at ville støtte dette lovforslag. Siden 1902 har venstre støttet det arbejde, som disse landbrugskursus dækker, og jeg tror, at der hos store grupper af de vælgere, der står bag venstre, vil være den samme skuffelse til stede, som der er hos mig, når de nu efter andenbehandlingen hører om venstres stilling. Jeg husker ganske tydeligt debatten under første behandling. Den ærede ordfører for venstre var lidt skarpt afvisende i første omgang. I anden omgang syntes jeg, det var, ligesom han var kommet til lidt mere forståelse, men efter at have været til gruppemøde — eller måske fællesgruppemøde — er det ærede medlem igen bragt ind på det, man måske dér kalder den rette vej. Jeg tror, man ude i landet vil blive meget, meget skuffet over den stilling, netop venstre tager til dette lovforslag. Jeg vil gerne anbefale det ærede medlem hr. Kr. Juul at prøve at tale med nogle af de mennesker, der har søgt disse kursus, så tror jeg, at det ærede medlem i hvert tilfælde ikke en gang til vover at fremsætte den påstand, at disse kursus har ringe værdi for den enkelte. Jeg tror nok, de skal belære ham om noget ganske andet.

Der står i betænkningen i udtalelsen fra

venstre og de konservative, at den enkelte borger — som et led i partiernes spareforslag — skal have rådighed over en større part af sin indtjening og derved skal sættes i stand til at løse en række opgaver selv. Hvor langt har venstre og det konservative folkeparti tænkt sig at gå i denne henseende? Vi kender jo nogle småting, må jeg vist have lov til at sige, når vi tager helheden i betragtning; de er fremsat gennem lovforslag og forslag til beslutning o. s. v. Men vi ved da i hvert tilfælde, at der er et stykke vej endnu til de 400 mill. kr., og hvor langt vil man gå? Jeg skal ikke tage alle områder med, men holde mig til det område, der dækkes af det lovforslag, vi taler om.

De store avisoverskrifter i forrige uge bragte mig på en ganske bestemt tanke, de avisoverskrifter, der fortalte, at højskoleformanden svarede højskoleforstanderne. Det fortalte mig temmelig tydeligt, at det ærede medlem har direkte forbindelse med en højskole; og så er det, jeg gerne vil spørge her, hvor man altså får at vide, at de mennesker, der søger de pågældende kursus, nu selv skal til at betale: hvad bliver det næste? Jeg formoder, at der skal være en linje, og at der skal være lighed på dette område. Kan vi derfor forvente, at det ærede medlem sammen med sit parti vil fremsætte forslag om, at højskolerne nu skal til at klare sig selv, altså ud fra den betragtning, at borgerne nu har fået det så godt, at de herefter selv skal løse også denne opgave? Og hvis det skal gælde for højskolerne, skal det vel også gælde for landbrugsskolerne og gælde for husmandsskolerne. Jeg synes ikke, at spørgsmålet er uberettiget, for netop de mennesker, der har søgt de kursus, der her er tale om, er i almindelighed mennesker, der af vidt forskellige årsager måske ikke har haft lejlighed til at søge hverken højskolen, landbrugsskolen eller husmandsskolen. Det er folk, der ud fra deres vilkår ofte har måttet nøjes med folkeskolen, de har hverken haft tid eller lejlighed, måske heller ikke råd til at søge videregående uddannelse. Dette lovforslag med det forholdsvis lille beløb giver disse mennesker en udstrakt hånd, som jeg efter det kendskab, jeg har både til arbejdet og de mennesker, der søger netop disse kursus, ved de tager imod med glæde og har nytte af i

[Morten Larsen.]

deres enkelte bedrifter. Jeg tror, man må sige, at det ikke alene er mig, der har denne opfattelse, eftersom lovforslaget er anbefalet både af husmandsforeninger og landboforeninger. Det ville være interessant for os, synes jeg, i dag at få at vide, hvor langt det ærede medlem hr. Kr. Juul har tænkt sig at gå i retning af, at disse mennesker selv skal betale.

Kristian Kristensen: Jeg synes nok, at det er at lægge dette lille forslag om 200 000 kr. op i et helt forkert plan, når man vil sætte det i forbindelse med ejendomsskatterne og pristalsordningen, og hvad ved jeg. Lad os nu endelig huske på, hvad det drejer sig om, og ikke tage helt fejl af proportionerne.

Oppositionen henviser og henviste i udvalget til, at disse kursus kunne afholdes i henhold til aftenskoleloven. Det kan de næppe; i hvert fald skal vi så til at lave aftenskoleloven om. Det er det ene, og det andet er, at det sikkert ville være såre optimistisk at tro, at fordi man lægger disse kursus over under en anden administration, skulle man kunne spare noget af beløbet, de 200 000 kr. Jeg vil skyde på, at det snarest bliver dyrere, og jeg vil derfor foreslå, at man gennemfører lovforslaget i den foreliggende form.

Landbrugsministeren (Skytte): Jeg takker for den tilslutning, lovforslaget har opnået hos et flertal i udvalget. Jeg havde, efter at vi var kommet igennem første behandling, egentlig regnet med, at det flertal var blevet noget større, men jeg forstår, at det ærede medlem hr. Kr. Juuls betænkeligheder fra første behandling er blevet endnu større under udvalgsarbejdet, så at han og hans parti ikke kan være med her; hvad jeg beklager. Sagen er jo den, at den ordning, som nu foreslås forlænget, idet der samtidig foreslås øget tilskud, er en meget gammel ordning. Den har eksisteret under de forskellige venstregeringer i tidens løb. Ingen har nogen sinde søgt at antaste den. Man har betragtet den som en god ordning — det går jeg ud fra — ellers havde man vel forsøgt at rette på den. Derfor er det mig fuldstændig uforståeligt, at i hvert tilfælde venstre har taget dette standpunkt.

Det ærede medlem hr. Morten Larsen

stillede visse spørgsmål til det ærede medlem hr. Kr. Juul, som jeg ikke ved om det ærede medlem hr. Kr. Juul vil besvare. Der melder sig også spørgsmålet om de landboforeningsformænd, der findes her i den højre del af salen, og hvordan deres stilling vil blive til det forslag, som deres organisation er gået ind for og har anbefalet gennemførelse af. Men den stillingtagen skal jeg selvfølgelig helt overlade til de pågældende.

For mig står det sådan, at den ordning, der her foreslås forlænget med øget tilskud, i undervisningsmæssig henseende er en god, en fortrinlig ordning, og jeg kan ikke se, at det skal være noget som helst argument imod den, at den er billig, for det er den jo. Det er min bestemte tro, at overført til et hvilket som helst andet område, under undervisningsministeriet, hvor man i øvrigt siger, at ordningen slet ikke kan indpasses, vil den ikke i første omgang blive billigere. Derfor tror jeg ikke, det standpunkt, man her tager, vil betyde en besparelse. Hvis man derimod helt vil nægte at gå med til det, der er tale om her, er det unægtelig en besparelse — det må jeg selvfølgelig indrømme — selv om den ikke tæller så meget i det samlede beløb.

Jeg skal ikke komme ind på de storpoltiske betragtninger, som det ærede medlem hr. Kr. Juul var inde på. Jeg tror, når de blev fremhævet her — men det kan det ærede medlem jo afkræfte, når han kommer på talerstolen — var det af mangel på, undskyld jeg siger det rent ud, andre argumenter; det var for at tale om noget andet end det, der behandles her.

Kr. Juul: Det var betænkeligt, at det ærede medlem hr. Morten Larsen skulle bruge så mange ord til at forsvare en så dårlig sag. Det er at karakterisere sagen, som den er.

Jeg kommer til at rette en misforståelse, som det ærede medlem gjorde sig skyldig i. Han sagde, at jeg havde tillagt disse kursus ringe værdi. Det har jeg ikke sagt en eneste smule om. De kursus har deres værdi, og de skal også nok fortsætte. Men det, jeg har betegnet som „ringe værdi“, var den stakels krone, som man her stikker ud.

Nu forstår jeg godt, hvad det ærede medlem hr. Morten Larsen er ude efter. Det er jo her husmænd, det drejer sig om. Sagen

[Kr. Juul.]

er nemlig den, at de hænger ikke nær så tæt på de radikales træer, som de radikale kunne ønske, og det kan jeg i og for sig godt forstå. Hvis de radikales bestræbelser for at hjælpe husmændene frem er resulteret i, at man finder sig foranlediget til at fremsætte et lovforslag af den økonomiske rækkevidde, der her er tale om, så er det ikke for tidligt, at de sørger for at få en anden husmandspolitik.

Må jeg sige til det ærede medlem hr. Kristian Kristensen, at det er jo fantastisk, som retsforbundet stadig væk får større og større appetit på at søbe den kål, de selv har spyttet i. Jeg erindrer fra tidligere tid, hvordan retsforbundets folk i den politiske debat gang på gang har hånet tilskudsordninger: det var bare at tage af den ene lomme og lægge over i den anden og så aflevere en stor part til statsadministrationen. Det er i og for sig også en rigtig fremstilling af tilskudspolitikken, men den har de herrer forladt; det er det kontingent, de må betale for at have 3 mand siddende i den nuværende socialdemokratiske ledede regering. Jeg misunder dem på ingen måde den stilling, de dér har fået.

Morten Larsen: Det ærede medlem hr. Kr. Juul startede nu med at konstatere, at jeg efter hans opfattelse har brugt mange ord til at forsvare en dårlig sag. Jeg må rette det som en alvorlig fejltagelse; jeg brugte få ord til at forsvare en meget god sag. Det er for så vidt beklageligt, at det var nødvendigt at bruge disse få ord, men det er det ærede medlem hr. Kr. Juul og hans parti jo absolut medskyldige i. Havde vi haft tilslutning fra dette parti, havde de medvirket i udvalgsarbejdet på en sådan måde, at der var kommet en fællesbetænkning ud af det, så var denne andenbehandling vel som så mange andre andenbehandlinger i det høje ting gledet forholdsvis hurtigt.

Det ærede medlem gjorde mig opmærksom på, at jeg var ude efter husmændenes gunst. Nej, det er igen en forkert opfattelse hos det ærede medlem; men det er jo klart, at hvis venstre er kommet i den situation, at de ikke mere kan varetage husmændenes interesser, så må vi være nogle stykker, der i stærkere grad forsøger at gøre det; og

indtil det ærede medlem har fremlagt bevis for, at også husmændene i ham har en talsmand, må jeg tage deres interesser med ind i mine taler og i de meninger, jeg giver til kende her. Faktisk er det ikke en husmandspolitik, der her er tale om; landboforeningerne er i fuldt mål gået ind for lovforslaget, og det er ikke en ensidig politik.

Desværre fik jeg intet svar på mit spørgsmål; jeg skal måske heller intet forvente.

Fuglsang: Med det omfang, diskussionen har taget, kommer jeg nok til på kommunisternes vegne at sige, at vi har det standpunkt, som vi bekendtgjorde ved første behandling, nemlig at vi vil støtte lovforslaget, men samtidig må jeg måske rette en beklagelig misforståelse. Jeg troede sidste gang, at jeg var uenig med det ærede medlem hr. Kr. Juul, idet jeg mente, at beløbet var temmelig beskedent, men nu sagde det ærede medlem her, at det var en klatskilling. Altså må vi åbenbart også efter det ærede medlems mening forhøje beløbet, hvis det virkelig skal betyde noget. Hvis det ærede medlem rejser spørgsmålet i udvalget, kan det måske rettes ved tredje behandling.

Kristian Kristensen: Det ærede medlem hr. Kr. Juul taler om at søbe af den kål, man selv har spyttet i. Jeg kan i hvert fald sige, at så er vi i samme båd, for det ærede medlem hr. Kr. Juul og hans partifæller har jo søbet af denne kål siden omkring århundredskiftet. At vi sidder på hver sin side af fadet, er så en anden ting, men vi er i denne situation ens stillet.

Derudover vil jeg gerne have sagt, at vi inden for retsforbundet ikke helt har tabt sansen for proportionerne. Selv om vi fortsat er af den mening, at borgerne selv skal klare de fleste af deres sager og have mulighed for at gøre det, så er dette for det første en lille sag, og de midler, der her er tale om, tilflyder en god sag og en del af befolkningen, som står, skal vi sige, på det økonomisk laveste trin af stigen. For det andet vil jeg sige, at selv om vi fra retsforbundets side var meget imod en sådan bevilling, ville der ikke være nogen inden for retsforbundet, som ville drømme om at sprænge regeringssamarbejdet af denne grund.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1-4 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om udlån til statshusmandsbrug m. m.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1719, fremsættelsen i tidenden sp. 1904).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den sidste sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i statshusmandsloven.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1695, fremsættelsen i tidenden sp. 1908).

Carl Petersen: Det fremgår af ministerens fremsættelsestale, at de to lovforslag, som tinget i dag behandler, er resultatet af det arbejde, som er udført af den kommission, der blev nedsat i 1957, og som fik til opgave bl. a. at finde en form, hvorefter det var muligt at begrænse sælgernes kapitalisering ved ejerskifte af de rentelepeller, de har fået ved brugen oprettelse, og at skabe muligheder for, at statshusmændene får en rimelig adgang til at udnytte det almindelige realkreditmarked, samt at finde frem til en forkortelse af løbetiden for de langfristede lån.

Desforuden var der i kommissoriet givet kommissionen den opgave at udtale sig om, hvorvidt rammerne for oprettelse af statshusmandsbrug kan anses for hensigtsmæssige under hensyn til de produktions- og driftsformer, som nu må anses for samfundsmæssigt rigtige.

Det sidste punkt, jeg her har nævnt, har kommissionen ikke taget stilling til. Nogle

vil måske mene, at det havde været logisk, om dette punkt i kommissoriet var blevet behandlet først, da det vel må siges, at en afgørelse af dette spørgsmål måtte være bestemmende for, hvilken stilling man ville tage til de øvrige punkter i kommissoriet; men jeg tror, at eventuelle skeptikere ved nærmere eftertanke nok vil indrømme, at dette spørgsmål er så vidtspændende, at det rækker langt ud over, hvad der har interesse i forbindelse med en revision af statshusmandslovgivningen. Det var derfor også naturligt, at kommissionen undlod at tage stilling til dette spørgsmål, særlig da ministeren havde under overvejelse at nedsætte en landbokommission, der skulle arbejde med samtlige landbrugsproblemer; som bekendt er denne kommission nu nedsat.

Det resultat, som kommissionen nåede til, viste sig ikke på nogen måde revolutionerende, da det ikke på noget område er gået ud over det principielle. Bestræbelserne er gået i retning af at simplificere de gældende love. De mange bestemmelser, der gennem årene er blevet indføjjet, alt efter hvilke krav der var stillet, og som vel var begrundet i tiden, på hvilken disse bestemmelser blev vedtaget, er nu efterhånden blevet så udviklede, at de ikke rigtig passer til nutiden. For lige så vel som det for 40 år siden var nødvendigt at gennemføre en lovgivning, der gav statshusmændene en særstilling, er det vel efterhånden blevet nødvendigt at formindske afstanden mellem de vilkår, under hvilke statshusmandsbrug oprettes, og de vilkår, som andre unge landmænd er henvist til at erhverve ejendomme under, og vi må vel stadig som lovgivere have for øje, at der ikke gives love, som favoriserer enkelte på andres, ligestilledes, bekostning. Så vidt jeg kan skønne, vil de ændringer, der nu er foreslået, betyde en forbedring, og de vil ikke stå som nogen hindring for, at der i fremtiden yderligere kan ske en normalisering af denne lovgivning, hvis fremtiden måtte gøre dette nødvendigt; det er jo ikke utænkeligt, at der sker en del, når den kommission, som nu er nedsat, får behandlet landbrugets problemer samlet. Men indtil da vil de forslag, som nu foreligger, efter min opfattelse kunne gøre god fyldest.